

[Iver Poulsen.]

og på andre skolefridage. Hun vil nok gerne være på kontor eller i butik, men vi tror nu ikke, at hun ønsker at være så fast bundet, som funktionærstatus medfører.

Dertil kommer, at man i mangfoldige tilfælde risikerer netop at skræmme arbejdsgiveren væk fra at antage kvinder til et halvdagsarbejde, når det straks skal medføre funktionærlovskonsekvenser. Vi tror, at lovforslaget i flere henseender hviler på en misforståelse af de deltidsarbejdende kvinders interesser, og vi vil meget gerne vide, om kvindeorganisationerne har været taget med på råd, og om de har udtalt sig om dette spørgsmål.

Den anden nyhed, som er væsentlig, men som også synes lidet gennemtænkt, er kravet om, at opsigelse altid skal afgives skriftligt. Som man ved, er det gammel ret her i landet, at et ord er et ord, og at en mundtlig aftale er lige så bindende som en skriftlig, blot den kan bevises. Når det forlanges, at en erklæring skal være skriftlig, kan hensigten være en af to: det kan betyde, at der skal føres et særlig strengt bevis for den, og det kan være en egentlig betingelse for, at den overhovedet er gyldig. Det gælder allerede nu, at den, der vil gøre en opsigelse gældende, må føre bevis for den, hvis den bestrides af den anden part. Det sker for øvrigt næppe så ofte, som man tror. Man kan lade det komme den ene part til skade, at der ikke foreligger en skriftlig opsigelse. Men da vore domstole selv bedømmer vægten af beviserne, skulle der ikke være noget i vejen for, at bevis for opsigelse kan føres på anden måde, gennem vidneførelse. Det er lovforslagets tanke, at skriftlighed ikke alene skal være et bevis, men også en betingelse for opsigelsens gyldighed. Vi tror, det er en overvurdering af det praktiske liv at tro, at det er muligt at få en sådan regel indarbejdet og respekteret. Det vil betyde, at både arbejdsgivere og funktionærer kan fragå deres ord og nægte at respektere modpartens ord, bare med den formelle begrundelse, at der ikke blev afgivet en skriftlig meddelelse. Sådan en regel kan kun virke til at nedbryde respekten for det givne ord, og den vil utvivlsomt fremkalde både usikkerhed og vilkårlighed.

Det tredje nye hovedpunkt er forslaget om særlig beskyttelse mod såkaldt usaglig

opsigelse. Tanken var fremme allerede i venstres og det konservative folkepartis lovforslag i foråret, men er i regeringens lovforslag udbygget med særlig hensyntagen til de ældre funktionærer med længere ansættelsestid, og det kan vi naturligvis kun være tilfredse med, for det var jo en tanke, som vi gav udtryk for ved VK-lovforslagets første behandling i forrige samling.

Vi finder det rimeligt — måske navnlig med henblik på andre tider, hvor funktionærerne i mindre grad end nu bliver en mangelvare — at vi også her i landet har sådanne socialt betonedede beskyttelsesregler mod usaglig opsigelse. Sådanne regler gælder jo for resten i flere andre lande. De gælder i Norge, og det er måske derfra, man har tanken — men det er nærmere omtalt i den håndbog, „Dansk Funktionæret“ af landsretssagfører H. G. Carlsen, som udkom i begyndelsen af dette år. I Tyskland har man haft sådanne sociale beskyttelsesregler lige siden 1920, og de findes nu i en særlig lov af 1951. Det var måske ikke helt uden interesse, om man satte sig ind i de erfaringer, man dér har gjort, inden man lægger sig endeligt fast på bestemte regler herhjemme.

Særlig kan der være grund til at hæfte sig ved, at man i Tyskland undtager småvirksomheder, hvor der normalt — bortset fra lærlinge — ikke beskæftiges over 5 ansatte, og så vidt jeg har erfaret, har den samme tanke i øvrigt været fremme til diskussion for et par måneder siden i Juridisk Forening i København. Jeg vil gerne høre, om den højtærede minister har erfaringer fra andre lande, der har lignende ordninger som dem, man nu vil indføre. Vi tror, at en sådan modifikation — og måske også på andre punkter i lovforslaget — er en overvejelse værd, hvis man skal undgå, at mange småvirksomheder får pålagt bånd og byrder, som de måske vanskeligt kan bære. Vi synes, at dette er endnu en grund til, at hele spørgsmålet om en revision af funktionærloven grundigt gennemarbejdes i en sagkyndig kommission, hvor det kan gøres mere sagligt end i et folketingsudvalg.

Det var regeringsforslaget.

Idet jeg vender tilbage til det borgerlige lovforslag, skal jeg gøre et par bemærkninger om vort principielle syn på funktionærlovens organisationsbestemmelser.